

Голос України

Влада - Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 48 (2050) ♦ Серeda, 17 березня 1999 року ♦ Ціна договiрна

17 березня

- ✓ 1823 р. У Миколаєві розпочалося будівництво першого парового корабля «Метеор».
- ✓ 1917 р. У Києві створено Українську Центральну Раду.
- ✓ 1919 р. Народився О. Коломiєць, український драматург, прозаїк.
- ✓ 1992 р. Міністерство юстиції України зареєструвало Українське козацтво.
- ✓ 1992 р. Україна встановила дипломатичні відносини із Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамахірією.

Парламентська хроніка

Конституційний суд — під вогнем критики

Після оголошення запитів народних депутатів Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко відповідно до Регламенту почергово надавав слово для заяв керівникам парламентських фракцій і груп. Звертаючись до злободених економічних і політичних питань у житті країни, більшість із них зосередила увагу на прийняттю Конституційним судом України рішення «Про тимчасову заборону на підвищення цін і тарифів на житлово-кому-

Ранкове і денне засідання 16 березня

нальні послуги та послуги громадського транспорту, що надаються громадянам України».

Промовці переконливо доводили: результати невдалих ринкових перетворень та інфляційних процесів виконавча влада намагається перекласти на плечі народу. Дії Верховної Ради, спрямовані на соціальний захист населення, дедалі частіше зустрічають протидію Президента, виконавчої влади, а тепер і влади судової.

(Закінчення на 2-й стор.).

Офіційно

Потрібна економічна підтримка

Заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук зустрівся з делегацією Ісламської Республіки Іран на чолі з заступником міністра закордонних справ цієї країни Мортезом Самарді. Під час розмови Віктор Медведчук відзначив важливість двостороннього співробітництва між державами. На його думку, політичні відносини мають підтримуватися торговельно-економічними. Він також розповів гостям про роботу Верховної Ради і питання, які вона нині розв'язує. Одне із завдань українського парламенту — законодавче забезпечення подальшого розвитку україно-іранських зв'язків, зокрема створення нової податкової системи, яка сприятиме іноземним інвестиціям.

Сторони наголосили на важливості подальшого розвитку міжпарламентських зв'язків.

У дитинстві всі мріяли стати космонавтами. Принаймні — льотчиками. На жаль, здійснити ці дитячі мрії вдалося небагатьом.

Світлана Ковтун у дитинстві мріяла потрапити до Антарктиди. Вже в п'ятому класі дівчинка вибрала для себе вищий навчальний заклад — Харківський інститут радіоелектроніки, в якому планувала навчатися після школи. Чому? Знайомий Світлани працював на півночі після закінчення саме цього вузу.

Навчаючись в інституті, Світланка разом з чоловіком Володимиром стрибала з парашутом і літала на спортивних літаках у Харківському військово-спортивному клубі. Тоді й вирішила стати професійним льотчиком.

(Закінчення на 6-й стор.).

Асниться їй і гуркіт космодрому

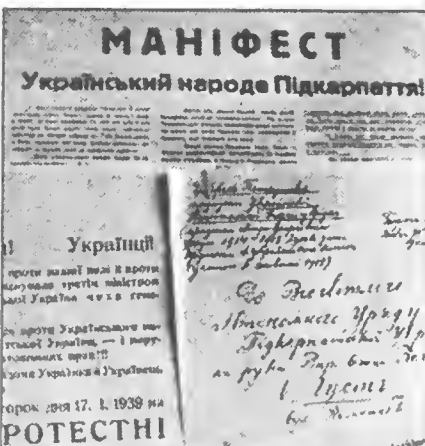
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Фотофакт

У столиці, в приміщенні Центрального архіву, відкрито виставку, присвячену 60-річчю утворення Карпатської України.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Акценти

Небачений скандал у європейському домі

Голова Європейської комісії Жак Сантер оголосив про колективну відставку співробітників цього виконавчого органу Європейського союзу. Рішення своїх колег Жак Сантер прокоментував так: «Члени Єврокомісії вирішили подати у відставку, бо несуть відповідальність за прорахунки в роботі».

(Закінчення на 4-й стор.).

Стихія

Ковчег будувати рано, та вміти плавати варто

Повинь столиці не загрожує, вважає генеральний директор «Дніпро-гідроенерго» Семен Поташник.

За його словами, відповідні служби готуються до повені у звичайному режимі. До того ж С. Поташник зазначив, що, навіть якщо прорве шлюз Київського водосховища, приплив води становитиме 500 кубометрів за секунду, з чим упоруються 2 з 20 встановлених на Київській ГЕС гідроагрегатів.

А тим часом залишаються підтопленими 176 населених пунктів Закарпатської, Волинської та Рівненської областей. У житомирян викликає занепокоєння стан греблі на річці Тетерів. У місті підтоплено близько 20 тисяч приватних осель, ще й прорвало великий каналізаційний колектор, що давно відслужив свій строк, тому довелося обмежувати подачу питної води... Але місцеві річки тут ні до чого, бо винна інша повинь — боргова.

У номер

Жовтень — похмура пора. З мріями прощання

На зустрічі зі студентами і викладачами Херсонського університету Леонід Кучма поділився прогнозом: «Після президентських виборів політична ситуація в Україні різко зміниться». Нетямущим в «астрології» Президент роз'яснив популярніше: «Ті, хто хотів реваншу, розстануться зі своїми мріями».

З мріями прощатися боляче. Особливо, коли впевнений у реванші. Самокритичний автор прогнозу змушений визнати: розташування зірок на політичному небосхилі може обіцяти сюрпризи. Якщо «буде інший вибір, ми повинні це прийняти як вибір нашого народу». Ось так. Коротко, сильно і страшно. Хоча в принципі нічого страшного. «Я ніколи не боявся брати на себе відповідальність. З другого боку, я ніколи не чіплявся за владу».

Виходить, не така вже й солодка ця річ — влада, щоб тягти її за собою у третє тисячоліття. Бог з ним, реваншем. Жовтень — похмура пора. З мріями прощання.

О Павлові Лазаренкові відмовлено у політичному притулку в США. Таке рішення прийняв суд Нью-Йорка.
О На шахті «Вуглегірська» ВО «Орджонікідзевугілля» (Донецька область) внаслідок обвалу породи загинув гірник.
О У Вінницькій області ґрунтовими водами розмито 26 метрів залізничного насипу ділянки Жмеринка — Могилів-Подільський.

P.S.

Не дає спокою жовтень Президенту

У номер

Прибуває делегація
з Вестмінстеру

Сьогодні до Києва має прибути делегація Комітету з питань оборони Палати общин британського парламенту — про це повідомило Посольство Великої Британії в Україні. Представники Вестмінстеру зустрінуться з членами Комітету ВР з питань національної безпеки і оборони та Комітету ВР у закордонних справах і зв'язках з СНД, міністром закордонних справ України Борисом Тарасюком, міністром оборони Олександром Кузьмуком та радниками Президента України. Гості мають намір отримати інформацію щодо відносин України й НАТО та планів нашої держави стосовно подальшої інтеграції у Європу. Британських парламентаріїв цікавлять також відносини України із сусідніми державами, особливо з Росією, хід економічних реформ у нашій країні, процес розвитку Українських збройних сил.

Угорці знають, як електорат
«брати на олівець»

Дружні ділові стосунки єднають українських та угорських фахівців з питань організації виборів. Підписано угоду про співробітництво між центральними виборчими органами України та Угорщини. Торік українські колеги побували в Будапешті й ознайомилися з цікавим досвідом організації виборчих процесів. А тепер, за повідомленням прес-служби ЦВК, комісію з дружнім візитом відвідали представники Державного виборчого бюро Угорщини Іштван Сентеші, Каталін Фаркаш та Золтан Ковач. Найбільший інтерес для гостей становили проблеми інформатизації виборчого процесу. Зокрема, вони детально ознайомилися з концепцією єдиної інформаційно-аналітичної системи (ЕІАС) «Вибори», над впровадженням якої плідно працюють фахівці управління комп'ютерних інформаційних систем та оргтехніки Центру виборчого. Голова ЦВК Михайло Рябець запросив фахівців з Угорської Республіки побувати в ролі офіційних спостерігачів на виборах Президента України, зокрема бути присутніми при одержанні попередніх результатів за допомогою ЕІАС «Вибори».

Потрібен кандидат

не від партії, а від народу

Головним завданням «лівих» сил на наступних президентських виборах є усунення існуючого режиму влади, заявив, перебуваючи на Донеччині, народний депутат України, голова Комітету з питань аграрної політики і земельних відносин Олександр Мороз. На його думку, єдиним кандидатом від «лівих» має стати фігура, здатна здійснити цю місію: «Потрібен кандидат не від партії, а від народу, той, якому люди повірять».

На переконання лідера Соцпартії, у глави держави немає жодних шансів перемогти у другому турі, й розрахунок робиться лише на фальсифікацію виборів. Лідер соціалістів пообіцяв, що очолювана ним фракція найближчими днями внесе проект закону, в якому «заборона піднімати тарифи буде сформульована знову, тільки іншими словами». Подив викликає, продовжив Олександр Мороз, не те, що Конституційний суд визнає рішення недійсним, а те, як Президент міг звернутися з таким поданням.

✓ Фотофакт

Дистанційно керовані роботи, здатні замінити людину в надглибоких шахтах, місцях загазованості, радіоактивності, під водою, представляють на міжнародній виставці в Ганновері вчені Донецького державного інституту штучного інтелекту Владислав Шелепов (праворуч) і Сергій Мащенко.

Фото Олександра ВІТКОВА (ДІНАУ).

Конституційний суд —
під вогнем критики

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

На розгляд парламенту народний депутат Іван Чиж виніс заяву Верховної Ради «Не допустити конституційної підтримки фактичних обмежень конституційних прав і свобод громадян».

«За весь тривалий час порушення конституційних норм, — йдеться у заяві, — яке виливалося і продовжує виливатися у несвоєчасну виплату заробітної плати, пенсій, стипендій, допомоги на дітей, забезпечення військовослужбовців, інших соціальних виплат громадянам, борги від чого вже перевищили 10 млрд. гривень, незважаючи на численні протести і публічні апеляції співвітчизників до всіх державних інстанцій, у тому числі і до Конституційного суду України, цей єдиний орган конституційної юрисдикції України жодним словом не засудив сукупності правових актів і дій виконавчої влади, якими живиться і підкріплюється антиконституційна і антинародна практика соціального знущання з більшості населення».

Парламентарії заперечили співвітчизників, що вони використовують усі свої конституційні повноваження, щоб захистити їхнє право на своєчасну винагороду за працю, соціальне забезпечення і допомогу.

«Верховна Рада України, — наголошено у документі, — перед усім громадянським суспільством України заявляє про свою рішучу незгоду з визначенням Конституційного суду України про невідповідність згаданого закону Конституції України, заперечує фактичну підтримку Конституційним судом

України звуження і навіть тимчасового скасування змісту та обсягів частини прав і свобод громадян». Заяву Верховної Ради схвалено 263 голосами. На основі заяв керівників парламентських фракцій і груп до обговорення на пленарних засіданнях будуть внесені питання «Про ціни і ціноутворення», «Про невідкладні заходи у ядерній галузі енергетики» та «Про внесення змін до Закону «Про оподаткування промислових підприємств», за які проголосувала більшість депутатів.

Після цього сесія приступила до розгляду порядку денного. Депутати прийняли постанову з приводу інформації Кабінету міністрів про стан підготовки до проведення весняно-польових робіт у 1999 році, перенесену з минулого пленарного тижня.

Гостру дискусію викликало обговорення Закону України «Про місцеві державні адміністрації» з пропозиціями Президента.

Коротка історія цього закону така. Президент двічі накладав на нього вето, і двічі Верховна Рада це вето долала, однак закон досі не підписаний, що свідчить, як наголошували промовці, про небажання Президента зробити крок назустріч Верховній Раді.

Під час голосування поправок Президента до закону було відхи-

лено. Верховна Рада прийняла постанову, запропонувавши главі держави підписати закон. Постанову підтримано 233 голосами.

Сесія прийняла постанову про вибори членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення. Від парламенту до Нацради обрано Аксененка, Княжицького, Чернічука, Цендровського.

Розглянуто питання про внесення змін до Регламенту роботи Верховної Ради у зв'язку з утворенням фракцій і груп. За основу прийнято постанову, проект якої від Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради вніс його голова Віктор Омеліч. У цілому постанову з урахуванням пропозицій і зауважень буде прийнято наступними днями.

На завершення депутати проголосували за звільнення сільськогосподарських підприємств від амортизаційного податку.

Анатолій КАРАСЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Факти серйозні. Потребують перевірки

Голова Верховної Ради АР Крим Леонід Грач провів брифінг для журналістів, який виявився присвячений публікації в кримській пресі листа його попередника, який нині перебуває в розшуку, Євгена Супруняка. У відкритому посланні останній твердив, що під час перебування на високій посаді одним з керівників держави було запропоновано «фізично знищити» лідера компартії Криму Леоніда Грача.

Коментуючи сенсацію, Леонід Грач визнав наведені факти «дуже серйозними». І висловив задоволення з приводу оперативності прокуратури, яка порушила карну справу після резонансної публікації. Водночас його не-

покоїть те, що МВС надто довго розшукує автора скандальної публікації.

Глибокі висновки в цій історії робити зарано. Бо всі обставини цієї справи розслідують правоохоронці, зауважив Л. Грач. Однак висловив думку, що

появу листа можна пояснити тим, що, «можливо, в Євгена Супруняка є свій план захисту власної персони». І лише він зможе підтвердити чи спростувати опубліковані твердження. Однак для цього йому треба буде дати відповідні свідчення правоохоронцям, щоб з'ясувати істину.

Інша справа, наголосив Леонід Грач, що особисті мотиви колишнього голови ВР АРК, поза його бажанням, можуть викликати політичний резонанс в автономії, причому різко негативний. Адже, на думку Л. Грача, може йтися про спроби деяких політичних сил ускладнити стосунки нинішнього

кримського керівництва з офіційним Києвом та пограти на нервах нинішньої голови Верховної Ради автономії і вивести його з рівноваги. «Політичні нерви у мене міцні», — зауважив Л. Грач, додавши, що, «ті, хто хоче розхитати човна стосунків Криму і центру, запізнилися».

Він сказав, що про цю непросту публікацію повідомив Президента, б «вона не може залишитися непоміченою в громадській думці». І попросив главу держави дати відповідні доручення правоохоронним органам для найшвидшого розслідування цих фактів.

Віктор ХОМЕНКО.

Постанова
Верховної
Ради
України

Заслухавши інформацію голови Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з перевірки фактів підкупу виборців та фальсифікації протоколів дільничних виборчих комісій, які мали місце при проведенні виборів народного депутата України 20 грудня 1998 року в одномандатному виборчому окрузі № 221, Головного С. П., Верховна Рада України постановляє:

1. Інформацію голови Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з перевірки фактів підкупу виборців та фальсифікації протоколів дільничних виборчих комісій, які мали місце при проведенні виборів народного депутата України 20 грудня 1998 року в одномандатному виборчому окрузі № 221, взяти до відома.

2. Опублікувати інформацію голови Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з перевірки фактів підкупу виборців та фальсифікації протоколів дільничних виборчих комісій, які мали місце при проведенні виборів народного депутата України 20 грудня 1998 року в одномандатному виборчому окрузі № 221, в газеті «Голос України».

Про інформацію голови Тимчасової слідчої комісії
Верховної Ради України з перевірки фактів підкупу виборців
та фальсифікації протоколів дільничних виборчих комісій,
які мали місце при проведенні виборів
народного депутата України 20 грудня 1998 року
в одномандатному виборчому окрузі № 221

3. Заслухати інформацію голови зазначеної Комісії Головного С. П. на пленарному засіданні Верховної Ради України в квітні 1999 року.

4. Тимчасовій слідчій комісії Верховної Ради України продовжити роботу з перевірки фактів підкупу виборців та фальсифікації протоколів дільничних виборчих комісій, які мали місце при проведенні виборів народного депутата України 20 грудня 1998 року в одномандатному виборчому окрузі № 221.

5. Включити до порядку денного третьої сесії Верховної Ради України чотирнадцятого скликання питання про проект Закону України про тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України, Комітету Верховної Ради України з питань правової реформи внести його на розгляд Верховної Ради України у першому читанні як невідкладний у березні 1999 року.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.м. Київ,
19 лютого 1999 року.
№ 452-ХІV.

ІНФОРМАЦІЯ

До Постанови Верховної Ради України
452-ХІV від 19 лютого 1999 року

голови Тимчасової слідчої комісії з перевірки фактів підкупу виборців та фальсифікації протоколів дільничних комісій, які мали місце при проведенні виборів народного депутата України 20 грудня 1998 року в одномандатному виборчому окрузі № 221

22 грудня 1998 року Верховна Рада України Постановою № 344-ХІV утворила Тимчасову слідчу комісію з перевірки фактів підкупу виборців та фальсифікації протоколів дільничних виборчих комісій, які мали місце при проведенні виборів народного депутата України 20 грудня 1998 року в одномандатному виборчому окрузі № 221.

Відразу після створення Тимчасова слідча комісія з метою ефективного виконання Постанови Верховної Ради України звернулася з пропозиціями про співпрацю до всіх органів, які, на наш погляд, мали бути зацікавлені в об'єктивному та оперативному розслідуванні: до Центральної виборчої комісії, Генеральної прокуратури, до органів внутрішніх справ, Академії Служби безпеки України, Мінської районної держадміністрації. На всі наші звернення ми отримали або пряму відмову, або мовчанку.

Жоден з керівників окружної та дільничних виборчих комісій, які викликалися до слідчої комісії, не відгукнувся на запрошення. Органи виконавчої влади не надали комісії жодного документа на вимогу.

Тимчасовій слідчій комісії довелося працювати в умовах тихого, але скоординованого саботажу.

На підставі зібраних матеріалів Тимчасова слідча комісія пропонує вашій увазі попередні висновки.

Під час проведення повторних виборів 20 грудня мали місце численні факти порушення чинного законодавства: підкуп виборців, поширення неправдивої інформації про кандидата, наклеп, підлог виборчих документів, зокрема протоколів дільничних комісій і виборчих бюлетенів.

20 грудня 1998 року відбулося голосування. Близько 24 години стали відомі результати виборів. Станом на 1 годину ночі до окружної виборчої комісії надійшли протоколи з 81 виборчої дільниці. Дані з ще 4 дільниць були відомі з телефонних повідомлень і звітів офіційних спостерігачів, хоча протоколи до окружної комісії ще не надійшли. За оперативними даними, перемогу отримав Ю. Оробець — 22 366 голосів. За А. Альошина проголосували 21716 виборців.

Голови дільничних виборчих комісій №№ 19, 20, 31, 42 у супроводі міліції виїхали з дільниць і перебували «в дорозі» від двох до чотирьох з половиною годин. Хоча відповідно до ч. 11 ст. 41 Закону України «Про вибори народних депутатів України» виборчі документи мають бути доставлені до окружної виборчої комісії негайно.

Окружна виборча комісія, намагаючись виконати вимогу закону про негайну доставку виборчих документів, звернулася по допомогу до міліції. Заступник голови ОВК № 221 В. Яковенко особисто телефонував черговому ГУ МВС по м. Києву і просив з'ясувати місця перебування машин із виборчою документацією. Така робота потребувала лічених хвилин. Адже у кожній машині разом із головними дільничними комісіями і виборчими документами були присутні співробітники міліції із штатними засобами радіозв'язку. На жаль, черговий по місту відповів відмовою, заявивши: «Це ваші машини — самі їх і шукайте».

Голови дільничних виборчих комісій №№ 19, 20, 31, 42 привезли протоколи до окружної комісії з запізненням від двох до чотирьох з половиною годин. Члени окружної виборчої комі-

сії та офіційні спостерігачі відразу помітили, що дані протоколів з цих дільниць істотно відрізняються від результатів, офіційно оприлюднених на дільницях після підрахунків голосів. У протоколах виборчих дільниць № 19 та № 20 в графах кількості голосів, поданих за кандидатів А. Альошина та Ю. Оробця, були виявлені підчистки і виправлення, зроблені пастою іншого кольору.

З урахуванням виправлених протоколів, зданих із запізненням, перевагу в 590 голосів отримав А. Альошин.

Сім членів ОВК вимагали проведення огляду протоколів і перевірки виборчих бюлетенів саме з тих дільниць, звідки ці протоколи були подані із запізненням та виправленнями.

Після засідання комісії 12 із 19 членів ОВК підписали протокол з результатами підрахунків голосів. До цього протоколу голова комісії вніс рішення, яке навіть не вносилося на розгляд комісії — про визнання А. Альошина обраним народним депутатом України.

До Центральної виборчої комісії надійшло 22 письмові заяви членів дільничних виборчих комісій та офіційних спостерігачів про фальсифікацію результатів голосування на виборчих дільницях №№ 19, 20, 31, 42. Члени дільничних комісій прямо заявили, що їхні підписи у протоколах підроблені або протоколи переписані, і назвали справжні результати голосування на дільницях. ЦВК не розглянула ці заяви, а переслала до ОВК № 221, яка в свою чергу залишила їх без розгляду.

Лише 28 грудня 1998 року Центральна виборча комісія вимушена була визнати протокол ОВК незаконним і доручити ОВК разом з дільничними комісіями провести перевірку виборчих бюлетенів з виборчих дільниць №№ 19, 20, 31, 42.

З метою збереження слідів протиправних дій та запобігання можливій заміні виборчих бюлетенів Тимчасова слідча комісія вилучила в ОВК мішки з виборчими документами дільничних комісій №№ 19, 20, 31, 42 і опечатала їх в окремій кімнаті в приміщенні Мінської районної державної адміністрації м. Києва. Тимчасова слідча комісія відразу звернулася до міністра внутрішніх справ Ю. Кравченка та його заступника — начальника ГУВС України в м. Києві М. Корнієнка із проханням забезпечити охорону вказаної кімнати і забезпечити доступ до виборчих документів лише за письмовим дорученням голови слідчої комісії.

У відповідь заступник міністра внутрішніх справ В. Чернишов запропонував Тимчасовій слідчій комісії організувати охорону виборчих документів на комерційних засадах шляхом укладання окремого договору з Державною службою охорони при МВС України (коментарі зайві).

30 грудня 1998 року начальник ГУВС України в м. Києві генерал-лейтенант міліції М. Корнієнко надіслав відповідь, якою визнав недоцільним збереження і забезпечення охорони бюлетенів і запропонував їх негайно вивезти і передати до Центровиборчкому.

Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України цікавило збереження виборчих документів, а не думка начальника столичної міліції стосовно строків і місця зберігання виборчих бюлетенів.

Саме у цей день, 30 грудня 1998 року, начальник Мінського

РУ ГУВС у м. Києві В. Топчій зняв пост охорони біля кімнати з бюлетенями і приміщення окружної виборчої комісії. Своїм листом В. Топчій запропонував ОВК забезпечити охорону кімнати з виборчою документацією власними силами. Звернення окружної і Центральної виборчих комісій, Тимчасової слідчої комісії до міністра внутрішніх справ, начальника ГУВС м. Києва, голови Мінської райдержадміністрації про відновлення охорони залишилися без відповіді.

У зв'язку з цим для забезпечення охорони виборчої документації «власними силами» член окружної виборчої комісії О. Панасюк прибув 30 грудня 1998 року о 17 годині 15 хвилин до приміщення ОВК. Але працівники охорони Мінської райдержадміністрації, погрожуючи застосуванням фізичної сили, примусили О. Панасюка залишити приміщення. Виборча документація залишилася без охорони.

Після новорічних свят Тимчасова слідча комісія отримала інформацію про те, що в ніч з 30 на 31 грудня 1998 року відбулося проникнення в опечатану кімнату з виборчими документами, проникнення в опечатані мішки і окремі пакети з бюлетенями.

Ця обставина змусила Тимчасову слідчу комісію звернутися до Центральної виборчої комісії з пропозицією провести повну перевірку бюлетенів за участю експерта-криміналіста з дотриманням вимог Кримінально-процесуального кодексу України з метою документування слідів протиправних дій.

Проти вимог Тимчасової слідчої комісії виступили присутні на засіданні ОВК члени ЦВК О. Гашицький та В. Співак. Вони висловили сумнів щодо легітимності існування самої Тимчасової слідчої комісії.

Керуючись роз'ясненнями О. Гашицького та В. Співака, окружна виборча комісія прийняла рішення про проведення перевірки невідкладно. І доручила провести перевірку саме тим членам дільничних комісій, які, за свідченнями офіційних спостерігачів, якраз і були причетні до підлогу виборчих документів.

Заступнику начальника Мінського РУ ГУВС України у м. Києві підполковнику міліції М. Душейку, який прибув до ОВК перед відкриттям кімнати з виборчими бюлетенями, було вручено припис Тимчасової слідчої комісії за підписами голови, двох заступників голови, секретаря та члена комісії про заборону на відкриття кімнати.

Всупереч вимозі Тимчасової слідчої комісії, в присутності членів ЦВК і підполковника міліції М. Душейка член ОВК О. Гордієнко пошкодив опечатування Тимчасової слідчої комісії, а голова ОВК В. Комарова-Противенська дала вказівку виламати двері до кімнати, де зберігалися виборчі документи.

Проникнення до кімнати 11 січня відбулося в такий самий спосіб, як і 30 грудня, щоб знищити сліди попереднього проникнення.

Так члени ОВК В. Комарова-Противенська і О. Гордієнко, заступник начальника Мінського РУ ГУВС України у м. Києві підполковник міліції М. Душейко своїми діями, перевищуючи службові повноваження, сприяли знищенню слідів протиправних дій.

Перевірка виборчих бюлетенів в ОВК 11 січня 1999 року підтвердила факти не лише фальсифікації протоколів дільничних виборчих комісій, а й підлогу виборчих бюлетенів на дільницях №№ 19, 20, 31, 42.

Тимчасова слідча комісія організувала свою роботу, щоб

жодним чином не перешкоджати окружній виборчій комісії № 221 виконувати свої повноваження. Тому лише 13 січня — наступного дня після того, як ОВК постановила вважати обраним народного депутата, — Тимчасова слідча комісія вилучила документи з виборчих дільниць №№ 19, 20, 31, 42 і вивезла їх до приміщення Верховної Ради України.

Протягом 17—20 січня 1999 року Тимчасова слідча комісія Верховної Ради України відповідно до КПК України за участю експертів, в присутності понятих та членів окружної виборчої комісії, провела огляд виборчої документації з дільничних виборчих комісій. Згідно з вимогами КПК України та Регламенту Верховної Ради України перевірка, що тривала понад 42 години, супроводжувалася неперервним відеозаписом, який є невід'ємною частиною протоколу огляду. В огляді взяла участь більшість складу Тимчасової слідчої комісії.

Перевіркою встановлено: всі підписи на контрольних талонах належать членам дільничних виборчих комісій;

всі підписи на бюлетенях за кандидата (окрім кандидата А. Альошина) належать членам дільничних виборчих комісій; серед бюлетенів, поданих за кандидата А. Альошина, виявлено сотні бюлетенів з підписами, які не належать жодному з членів дільничних виборчих комісій;

кількість бюлетенів за кандидата А. Альошина з підписами окремих членів комісій (переважно голів і секретарів) у кількості разів перевищує кількість контрольних талонів з підписами тих самих членів комісії;

мішки з виборчими документами, конверти з бюлетенями за кандидатів А. Альошина та Ю. Оробця на момент перевірки в ОВК 11 січня 1999 року були опечатані печатками дільничних виборчих комісій №№ 19, 20, 31, 42, але іншого виборчого округу — № 220;

решта конвертів з бюлетенями за інших кандидатів були опечатані печатками відповідних дільничних виборчих комісій виборчого округу № 221;

переважна більшість бюлетенів, які визнані недійсними, мають позначки у квадраті навпроти прізвища Ю. Оробця та додаткові позначки, зроблені ручкою з пастою іншого кольору.

Зібрані Тимчасовою слідчою комісією речові докази, пояснення свідків та інші матеріали дозволяють відтворити обставини протиправних дій та встановити осіб, які підозрюються у причетності до їх скоєння. Прізвища цих осіб в інтересах слідства не вказуються.

21 грудня 1998 року, на шляху з дільничних до окружної виборчої комісії, що проліг через коридори Мінської районної державної адміністрації, злочинці затримали голів дільничних виборчих комісій №№ 19, 20, 31, 42 з виборчою документацією. Дочекавшись попередніх результатів голосування й визначивши кількість голосів, яких не вистачає А. Альошину для перемоги, вони за участю голів комісій вдалися до протиправних дій, передбачених ст. 127 Кримінального кодексу України — підлог протоколів підрахунку голосів. Підлог здійснено шляхом підчисток і виправлень у протоколах дільниць № 19 та № 20 та шляхом переписування протоколів дільниць № 31 та № 42. Загалом фальсифікація на користь А. Альошина становить 1240 голосів, що забезпечило йому перевагу над Ю. Оробцем у 590 голосів.

Зрозумівши неминучість перевірки виборчих бюлетенів піс-

ля ухвалення постанови ЦВК від 28 грудня 1998 року, фальсифікатори вирішили привести кількість бюлетенів у відповідність до фальсифікованих протоколів. Але на перешкоді був пост охорони біля кімнати з бюлетенями.

Тимчасова слідча комісія розслідує причетність осіб до зняття охорони біля приміщення ОВК в ніч з 30 на 31 грудня 1998 року.

Саме цієї ночі відбулося проникнення до кімнати з виборчими документами. За іронією долі у цей час поверхом вище А. Альошин, на користь якого робилася фальсифікація, на гучному святкуванні вітав голову Мінської райдержадміністрації М. Товкача з днем народження.

Було відкрито мішки з виборчими документами і замінено конверти з бюлетенями за кандидатів А. Альошина та Ю. Оробця. Але при цьому було пошкоджено опломбування мішків і конвертів, на яких стояли печатки дільничних виборчих комісій. Печаток комісій у тих, хто це вчинив, не було, оскільки вони ще 21 грудня 1998 року були здані до ОВК і зберігалися в сейфі.

Причетні до справи особи не мали доступу до сейфу ОВК, але мали доступ до державних архівів. Заздалегідь з архіву було взято печатки виборчих дільниць №№ 19, 20, 31, 42 виборчого округу № 220, які відповідно до інструкції Центральної виборчої комісії після виборів 29 березня 1998 року мали зберігатися в Київській міській раді.

Розраховуючи на поверхову перевірку, вони опечатали вкладені конверти та відкриті мішки печатками відповідних дільниць виборчого округу № 220.

Маючи вплив на членів ОВК, вони використали перевірку виборчих бюлетенів в ОВК 11 січня 1999 року для приховування і знищення слідів протиправних дій. Проте завдяки участі та діям п'яти членів і двох експертів Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України було збережено сліди протиправних дій і задокументовано прізвища осіб, причетних до їх скоєння.

Тимчасова слідча комісія готує зібрані матеріали для передачі до Генеральної прокуратури України.

Як вже відзначалося, Тимчасова слідча комісія в своїй діяльності постійно відчувала прихований саботаж, а іноді — й активну протидію з боку органів виконавчої влади. З вуст деяких посадових осіб нам доводилося чути заяви, що Тимчасова слідча комісія взагалі не є законним органом і не має жодних повноважень. Наскільки відомо, подібна доля спіткала більшість інших слідчих комісій, які створювалися Верховною Радою як цього, так і попередніх скликань.

Ані Генеральна прокуратура, ані Міністерство внутрішніх справ не лише не направили до слідчої комісії співробітників для участі в роботі комісії як професійних експертів, а навіть відмовили у проведенні криміналістичного дослідження підроблених виборчих документів.

Тому вважаю першочерговим завданням — ухвалення закону про Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України і внесення необхідних змін до Кримінально-процесуального кодексу України.

Тільки такий закон скасує негласну, неписану недоторканість державних чиновників. Вся країна розкрадена, а жодного чиновника не притягнуто до відповідальності.

Проект закону про слідчу комісію вже внесено до Верховної Ради України, і Тимчасова слідча комісія просить розглянути його у першочерговому порядку (невідкладно).

Сергій ГОЛОВАТИЙ.

Хроніка. Факти. Події

✓ Москва

Нова ініціатива «Друзів України»

Противники поліпшення російсько-українських відносин у Москві ініціювали звернення групи спеціалістів у галузі міжнародного права, завідувачих кафедрами юридичних факультетів провідних московських вузів до Конституційного суду РФ з проханням дати правову оцінку відповідності «великого» російсько-українського договору Конституції Російської Федерації. У зверненні підкреслюється: замовчування у договорі проблеми Криму та Севастополя створює загрозу небезпечності для Росії правовими наслідками ситуації. Це значить, що РФ назавжди втратить право звернутися до Міжнародного суду з проханням повернути російські території. Проте, як відомо, МЗС РФ вважає, що з правової точки зору договір набрав чинності, а нині готується процедура обміну ратифікаційними грамотами між учасниками договору.

✓ Гельсінкі

Час проголошення НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗМІНИТИ НЕ МОЖНА

Голова Палестинської національної адміністрації (ПНА) Ясір Арафат заявив, що наполягає на проголошенні незалежності Палестинської держави 4 травня. Лідер ПНА на прес-конференції, яка відбулася тут, зазначив, що це передбачено підписаною в Осло угодою, визнаючи міжнародним співтовариством. Він висловив надію, що Фінляндія відіграє велику роль у сприянні цьому процесові у другому півріччі 1999 року, коли виконуватиме функції голови в керівних органах ЄС.

✓ Луанда

Були спостерігачами, залишилися посередниками

«Мій від'їзд не означає, що ООН відмовляється від посередництва в Анголі», — заявив спеціальний представник Генерального секретаря ООН Ісса Діало. На прохання уряду Анголи Рада Безпеки ООН прийняла 26 лютого постанову про неперодовження мандата своїх спостерігачів в Анголі, співробітники залишать країну і матеріали ООН буде вивезено до 28 березня.

✓ Джакарта

Нехай мешканці вирішують САМІ

Міністр закордонних справ Індонезії Алі Алатас заявив, що уряд його країни вже запропонував ООН організувати в липні поточного року проведення референдуму у Східному Тиморі для визначення майбутнього цієї території. Його мешканці висловляться щодо пропозиції Індонезії про широку автономію території.

✓ Бурбоннес

Поїзд раптом перекинувся

У Бурбоннесі (США) зійшов з рейок поїзд компанії «Амтрек», що віз 215 пасажирів. Після катастрофи почалася пожежа. Внаслідок цього майже половина пасажирів отримали поранення, семеро — у критичному стані. Експерти досі не можуть назвати причину аварії.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ», агентств «Сінхуа» та ІТАР-ТАКС.

Небачений скандал у європейському домі

(Початок на 1-й стор.).

Хоча, можливо, Жак Сантер просто випередив події. Протягом останніх кількох років ЄК неодноразово звинувачували у фінансових зловживаннях і перетворенні виконавчого органу 15-національного Європейського союзу на «сімейний клан», натакаючи, що більшість співробітників нижчого ешелону брали на роботу за принципом «брат, сват, кум».

14 січня Європарламент вирішив покласти край чуткам і створити спеціальний «Комітет незалежних суддів» для перевірки цих звинувачень. Протягом двох місяців у цілковитій таємності вони працювали над цією справою. І ось 15 березня після опублікування комітетом результатів і тригодинних переговорів усі 20 членів ЄК оголосили про відставку.

Такого скандалу в історії існування Європейського союзу в цілому і Єврокомісії зокрема не було. Виконавчий орган ЄС керував грандіозними економічними процесами в світі, відігравав особливу роль в еко-

номічному суперництві об'єднаної Європи та США. Отож нині в ЄС побоюються, що нинішній скандал може істотно вплинути й на ідею впровадження єдиної валюти, і на розширення союзу на схід.

Про що саме йдеться в доповіді? У представництві ЄС в Україні пообіцяли ознайомити «ГУ» з цим документом, якщо на ньому не стоятиме гриф «секретно». Але вчора «Вашингтон пост» оприлюднила деякі тези з доповіді. Отож у документі (він складається зі 144 сторінок) шістьох членів комісії було звинувачено в «кумістві, шахрайстві й корупції на власну користь у повсякденному бізнесі ЄС». До речі, всі ці функціонери мали досить непогану зарплатню — понад 200 000 доларів на рік плюс витрати (30000 доларів) на помічників. Широко практикувалося наймання друзів або родичів, які нічого не робили, а лише отримували зарплату.

Найбільше «прославилися» колишня прем'єр Франції Едіт Крессон. Її

звинувачують у протекціонізмі «давнім друзям». Так, колишнього зубного лікаря Рене Бертоло вона зробила науковим радником, і протягом шести місяців контракт він за казенні гроші побував у 17 службових поїздках, 13 з них — до свого міста Шателеро. Проте сама Крессон вважає, що її зробили хлопчиком для биття.

Щодо Жака Сантера, то його звинувачують лише в тому, що він закривав очі на всі ці факти.

Іншими словами: нічого поганого не втнув, ал дозволяв це робити іншим. Хоча ніхто не сумнівається, що ідея про колективну відставку належить саме Сантеру. Уперше цей відомий у світі політик опинився в такій неприємній, м'яко кажучи, ситуації. І вирішив сам зробити перший крок. А тим часом об'єднана Європа намагається вийти з шоку.

Наталія ФІЛІПЧУК.
Фото АП.

На переговорах із проблеми Косова виграють американці

У Парижі тривають чергові переговори з урегулювання косовської проблеми. Ще на початку їх мало хто сумнівався: жоден документ не буде підписано. За час, який минув після попередньої зустрічі в Рамбуйє, позиції сторін практично не змінилися. А «сенсацийна» заява косовських албанців про згоду підписати мирну угоду свідчить насамперед про велику залаштункову гру. Навряд чи слід щиро сприймати раптове бажання командирів Армії звільнення Косова відмовитися від ідеї незалежності.

Ще до початку паризької зустрічі президент Югославії Слободан Милошевич поставив крапку на питанні згоди СРЮ щодо присутності у краї контингенту НАТО: «добро» на це, заявив він, Белград ніколи не дасть. Це вже означало, що настій-

ливо пропонуваній Заходом проект «мирної угоди» із планами натовського миротворства в Косові сербська делегація не підпише. Отож, роблячи заяву про згоду все підписати, албанці нічим не ризикували. Адже коли в документі чи його проекті і не

було натяків на незалежність, то не було для албанської сторони й ризику: опоненти все одно нічого не підпишуть, бо оте «щось» передбачає введення до краю військ НАТО. Втім президент Сербії Мілан Милутинович заявив: «Поки що немає в природі самої угоди». Отже, стверджують серби, крок албанців — чистісінький популізм.

Але така ситуація вигідна насамперед США та НАТО. Вони подають її однозначно: албанці згодні піти на мирову, серби — ні. Тому сербів слід змусити це зробити. За

повідомленням агенції «Сінхуа», президент США Білл Клінтон уже такі наміри озвучив: якщо Слободан Милошевич не підпише угоди, то для Північноатлантичного альянсу залишаться лише одне — завдати по СРЮ повітряних ударів. У такому разі нинішні переговори виглядають чистісіньким фарсом, який, за планом США, покликаний виправити лише те, що не вдалося в Рамбуйє. А саме — отримати, може, й фальшиву, але згоду албанців підписати хай і неіснуючий документ. Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Епідемія туберкульозу в Україні стала реальністю

У Москві відбулася презентація Міжнародної програми «Червоний Хрест проти туберкульозу». Її мета — боротьба з епідемією хвороби в Україні, Білорусі, Росії та Молдові. У роботі добродичного форуму взяли участь фахівці та вчені з України.

Туберкульоз (або, як казали раніше, сухоти) стає хворобою мільйонів за часів, коли починаються війни та революції, а соціальні потрясіння роблять людей злидненими й голодними. В інтерв'ю кореспондентові «ГУ» заступник директора Інституту фтизіатрії та пульмонології Василь Мельник повідомив: «1990 року в Україні від туберкульозу померло 4545 хворих, а 1997 — уже 8657. Тобто смертність збільшилася в 2,1 разу. Захворюваність на туберкульоз минулого року досягнула в Україні 55 осіб на сто тисяч населення. Особливо багато хворіють у в'язницях, де кількість хворих у 70 разів більша, ніж «на волі».

Статистика показує, що найнеблагополучніші регіони з туберкульозом — Київська, Рівненська, Херсонська, Житомирська, Черкаська та Чернігівська області. На думку експертів, ефективність лікування туберкульозу в Україні знизилася до 64 відсотків через те, що бракує проти-

туберкульозних препаратів. Збори й пожертвування не розв'язують проблему — це крапля в морі. В усіх цивілізованих країнах світу боротьба з такою «соціальною» недугою, як туберкульоз, — першочергове завдання уряду, від якого й залежить 80—85 відсотків успіху. Решта — у царині медицини. Якщо настане соціальне поліпшення (йдеться про зарплати, житлові умови, якість харчування, якщо буде менше стресів) — зменшиться й захворюваність. «Туберкульоз — це соціальні сутінки», — сформулював проблему в інтерв'ю «ГУ» голова національного комітету Українського Червоного Хреста Іван Усиченко.

А доктор медичних наук Василь Мельник вважає, що «нині деє 90 % дорослого населення України інфіковані туберкульозом». На його думку, будь-який стрес, несприятлива ситуація чи звичайне захворювання можуть спровокувати туберкульоз у будь-якої людини, незалежно від соціального становища. Тому необхідно ухвалити національну програму щодо боротьби з туберкульозом та низку законів, проекти яких уже давно у Верховній Раді.

Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

ГУАМ плюс Узбекистан мінус СНД

Президент Грузії вже готовий оголосити про те, що офіційний Тбілісі не має наміру продовжувати термін договору про колективну безпеку СНД слідом за Узбекистаном та Азербайджаном.

Такий висновок дозволяє зробити зустріч Едуарда Шеварднадзе і президента Узбекистану Іслама Карімова в Ташкенті, де президент Грузії провів переговори, повертаючись із Японії. Шеварднадзе неодноразово заявляв, що договір про колективну безпеку нічого не дав Грузії.

За його словами, це рішення Грузії не може бути трагедією для СНД та його престижу. Його підтримав Карімов, який цілком і повністю поділяє думку грузинського колеги. Найімовірніше, на теренах СНД створюється новий політичний клуб Молдова—Україна—Грузія—Азербайджан—Узбекистан. Перші чотири країни вже встигли оформити свої відносини в Страсбурзі 1997 року, створивши організацію ГУАМ. Цікаво, як називатиметься ця організація з імовірним приєднанням до неї Ташкента?

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Розправа

Повертаючись до надрукованого

Скільки коштує «порозумнішати»?

Коли в черговий раз звертаєшся до цієї історії, а «Голос України» двічі детально розповідає про нещастя борщівського хіміко-фармацевтичного підприємства, які «обпеклися» на партнерстві з американською компанією, то ледве стримуєш вигук досади. Справді, що відбувається? І чому, попри постанову Верховної Ради, прийняту на основі висновків Тимчасової слідчої комісії аж ніяк не на користь зарубіжних інвесторів, працівники заводу знову змушені бити на сполох і шукати справедливості, захисту?

Адже спочатку ніякої боротьби не мало бути! Врегулювання будь-яких виробничих, правових спорів — прерогатива відповідних судових органів та органів прокуратури. Процедура їхніх дій і терміни визначено законом. Тут немає місця будь-чій емоції, бажанням чи амбіціям.

І все-таки пристрасті навколо колишнього українсько-американського СП «Борщівський хіміко-фармацевтичний завод» буквально вирують. Хоча 1 жовтня 1998 року Київський міський суд залишив без зміни рішення Ленінградського районного суду м. Києва про визнання недійсними статутних документів СП та його державної реєстрації. Але саме це й стало предметом обговорення в українсько-американському комітеті з питань торгівлі та інвестицій Міжнародної комісії «Кучма—Гор».

То чим так провинилося невелике (лише 600 працівників) фармпідприємство, розташоване на околиці столиці, якщо сама пані М. Олбрайт — держсекретар США — занесла його до «чорного списку» кривдників американських інвесторів? А, як відомо, американці кривд не пробачають. Тому й поставили питання про надання фінансової допомоги Україні (близько 200 млн. доларів) у пряму залежність від задоволення скарг «скривдженої сторони».

1995 року Борщівський хіміко-фармацевтичний завод, переконавшись в несумлінності своїх партнерів — компанії «Р енд Джей Трайдинг Інтернешнл Інк», заснованій у Брукліні штату Нью-Йорк вихідцями з України Яковом (Джеком) Ямпелем і Ростиславом Фурманом, постаралися вирватися з їх інвестиційної пастки. Роздивитися їй вдалося лише через рік спільної діяльності. Та в червні 1994-го створення СП з американцями, які зобов'язалися внести до статутного фонду обладнання загальною вартістю 250 тис. доларів, здавалося удачею.

На момент створення СП не було українського підприємства, і акціонери делегували утвореному СП право користуватися основними фондами заводу: виробничими корпусами, складськими приміщеннями, автотранспортом, обладнанням, оргтехнікою, системою енергозабезпечення та очисними спорудами. За договором про передавання майна в користування спільному підприємству також було передано сировину та матеріали балансовою вартістю 25 млрд. 616 млн. крб., сировину та матеріали в незавершеному виробництві на 800 млн. крб., об'єкти незавершеного будівництва на 11 млрд. крб., готової продукції на 18 млрд. крб. і товарів на 12 млрд. крб. Спільне підприємство отримало й пра-

во безплатно використовувати технології виробництва лікарських засобів, у тому числі — унікальних, розробниками та власниками яких є фахівці Борщівського хіміко-фармацевтичного підприємства. СП також цілком безкоштовно користувалося нормативно-технічною документацією: технологічними регламентами, фармстаттями.

У рахунок безпосереднього внеску до статутного фонду СП українські акціонери передали майно цеху № 1 вартістю 728 млн. крб., інвентар на суму 514 млн. крб. та гроші з усіх банківських рахунків — більш як 3 млрд. крб.

А що американці? Компанія «Р енд Джей Трайдинг Інтернешнл Інк» інвестувала в СП лише 50 тис. доларів США (заявлена митна вартість двох лабораторних приладів, поставлених компанією у вересні 1994 року). Машину для наповнення та запаявання твердих желатинових капсул заявленою митною вартістю 217,5 тис. доларів було завезено до України в листопаді 1994 року — після того, як компанія отримала від СП дивіденди на суму майже 240 тис. доларів.

У матеріалах депутатської комісії є дані, що справжня вартість капсульної машини — 216 тис. німецьких марок.

Гірше того, за інвестиційним контрактом американська сторона мала була налагодити та запустити обладнання. Проте робили це вже самі заводчани і впоралися лише на серпень 1995 року. Машину, що вже була в користуванні, так і не змогли потім ні до чого прилаштувати. Це дає підставу вважати, що іноземна інвестиція аж ніяк не вплинула на становлення та розвиток СП. Але попри це з прибутку підприємства американська компанія отримала дивідендів майже на 2 млн. доларів.

Висновок депутатської слідчої комісії щодо такої діяльності американців в Україні однозначний: СП змогло отримати прибуток винятково завдяки майновому, грошовому та інтелектуальному внескові українських співзасновників і податкових пільг, наданих нашою державою. Іноземний інвестор, який отримав значний економічний зиск від участі в СП, не вклав у його роботу майже нічого. Фактично не інвестував, а дістав з економіки нашої країни чималі кошти.

Помилково нараховані дивіденди на 50% акцій, поділений згідно зі статутним договором СП і неоплачених американською компанією, Ямпелю і Фурману так і не повернули. Але на початку 1995-го запропонували директору СП «Борщівський хіміко-фармацевтичний завод» Людмилі Безпалько викласти близько 3 млн. доларів на підтримку банку «Антарес». Що при цьому буде з підприємством, їх зовсім не цікавило.

— Ми довго не могли зрозуміти, чому наші партнери морщаться від однієї згадки про вкладання коштів у розвиток виробництва, — розповідає Людмила Василівна. — Остаточно «порозумнішати» і потім ужити радикальних заходів проти згубних для заводу кроків нас змусив інший, не менш красномовний випадок.

Одкровення «не для преси»

Проблемою із проблем для заводу була і залишається реконструкція виробництва, щоб

сертифікувати його за європейськими стандартами (GMP). Інакше нема чого й сподіватися на розширення ринків збуту, на прибуток. Але де взяти такі великі кошти? Подумали про можливість кредиту Європейського банку реконструкції і розвитку. З цієї метою навесні 1995 року Людмила Безпалько з компанійоном вирушила до Лондона. І саме там відбулася розмова, що розставила всі крапки над «і».

Як розповіла Л. Безпалько, зарубіжний підприємець наважився поділитися своїми знаннями щодо перспектив української промисловості, в тому числі й медичної. За його міркуваннями Безпалько побачила досить і досить сумну картину. Маленькі компанії, які створюють з українською стороною СП, — це лише пробна кулька у майбутній великій грі, що розгорнеться тут відразу, тільки-но з'являться справжні закони, які підтверджують перехід країни на капіталістичні рейки. Та на момент появи великих інвесторів — компаній зі світовим ім'ям і солідними капіталами — на місцевому економічному полі не повинно залишитися жодного промислового велетня чи бодай скільки-небудь помітного, самостійно працюючого за ринкових умов підприємства. Тому цілком безглуздо вкладати гроші в реконструкцію, розвиток. Завдання тих, хто вижив після приватизації та утримується на плаву, — «стригти купони» з прибутку і не замислюватися про завтрашній день. Бо завтра прийдуть інші, з грошима й новими технологіями. Вони й збудують на цій землі найсучасніші промислові модулі, на яких місцеве населення працюватиме як наймані робітники. А якщо вдасться, то ми й землю вашу приватизуємо, — підсумував він свою розповідь.

Місяців зо три колектив ходив від таких «перспектив» немов у воду опущений, а потім знайшли єдино можливий вихід: зареєстрували Науково-виробничий центр «Борщівський хіміко-фармацевтичний завод». Він живе й працює донині. Тільки вже з вирішальним голосом української сторони.

Крокодилячі сльози у флаконах і капсулах

Цим борщівці й накликали страшенний гнів партнерів. Тільки листів сенаторів, конгресменів, посла США в Україні та безпосередньо скривджених компанійонів зі скаргами в усі можливі інстанції і найвищопоставленим особам розіслано більш як двадцять. А вже скільки перевірок звалилося на голови керівників заводу — не злічити! Вони не припиняються й досі, хоча в постанові Верховної Ради прямо було сказано про фактичне зловживання під час здійснення в Україні інвестиційної діяльності американської компанії, а Генеральній прокуратурі доручалося провести відповідну перевірку. Йшлося і про тиск з боку деяких сенаторів і конгресменів на органи виконавчої влади в Україні з метою неправового, позасудового розв'язання господарських спорів за участі американських бізнесменів.

Та в результаті Вищий арбітражний суд двічі виносив рішення на користь американців, наказуючи поновити в правах спільне підприємство

та верховенство там Ямпеля і Фурмана.

Цим панам поки не вдалося зупинити рішення Ленінградського районного суду про визнання недійсними статутних документів СП (створено було, як з'ясувалося, з численними порушеннями). До речі, це лише один із чотирьох виконаних пунктів постанови Верховної Ради. А їх 10! Але американська сторона вперто виносить питання про розгляд скарг свого «інвестора» на засідання міждержавної комісії, причому вимагає забезпечити фінансування розслідування у кримінальній справі, порушеній МВС України за скаргою американської компанії на дії керівництва заводу. Справи ці періодично порушують і закривають через відсутність складу злочину. І можна лише здогадуватися про долю 800 акціонерів, які по праву вважають завод годувальником, якщо викрие їх протилежна сторона в обдурюванні, підробці чи розкраданні. Адже борщівці навіть з Ямпелем хотіли розлучитися мирно, висунувши свої пропозиції «цивілізованого розлучення». Але це його тільки розлютило. За словами Безпалько, він не просто відкинув умови заводчан, а й пригрозив директору, що на

Відкрилися нові, несподівані, обставини в конфлікті між Борщівським хіміко-фармацевтичним заводом та його колишнім партнером-«інвестором», що проливають світло на справжні мотиви і можливий результат трирічної боротьби сторін

«улюбленій Україні її рано чи пізно судитиме український суд, український суддя і сидітиме вона в українській в'язниці, а зроблять це все ті гроші, що їх борщівці для нього «заробили».

Поки що в пропозиціях української сторони на комісії «Кучма—Гор» пролунало, що «розв'язання питання в компетенції судових органів і тому має бути вилучене зі списку проблемних». Але ж конфлікт не вичерпано.

Сьогодні на шальці терезів — 200 млн. доларів американської допомоги і лише 10 млн. гривень щорічних, які завод переказує за податками до державного та місцевого бюджетів. Потік імпортованих ліків, які більшості з нас уже не по кишені, і 130 найходовіших і найдоступніших лікарських препаратів Борщівського ХФЗ.

А якби в тому самому Ленінградському районі був не один, а десять заводів, на зразок «Борщівського», і бодай сотня таких само по Україні, ось вам і бажана «фінансова допомога». Не заокеанська, своя...

То що виберемо, і з чим залишимося?

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Відкриймо для себе «Ньюбрідж»

У Києві та Дніпропетровську за допомогою «Укртелекому» створені новітні мережі зв'язку, здатні одночасно і безперешкодно передавати голос, відеозображення та графічні дані.

Базовим для цього стало обладнання канадської корпорації «Ньюбрідж». Щойно сформоване і її представництво, яке очолила Алевтина Удовичка — відомий і авторитетний зв'язківець на Дніпропетровщині. Ось що вона розповіла про плани діяльності цієї установи на теренах нашої держави:

— Майже чотири роки експлуатації систем цифрового зв'язку «Ньюбрідж» у Дніпропетровську та Києві переконали фахівців: справа більш ніж варта вичинки. Переконалися в цьому й численні замовники на зразок Податкової адміністрації чи комерційного «Приватбанку», які відразу уподобали користуватися послугами новітньої мережі.

Якщо ж справді говорити про майбутні перспективи-горизонти України стосовно розвитку сучасних систем зв'язку і передачі найрізноманітнішої інформації, то поки що мало маємо ми, на жаль, втішеного. Так-так, не дивуйтеся: мобільний телефон чи й «Інтернет», які для багатьох і в нас уже не в новину, — це аж ніяк не останні досягнення людства. Точніше, порізно вони не визначають тієї гами послуг, що доступна іншим. Приміром, Білорусь, Казахстан чи Узбекистан, не кажучи вже про Росію, набагато попереду України в освоєнні сучасних засобів цифрового зв'язку. Потреби в принципово нових послугах випереджають наявні в нашій державі можливості, а співробітництво з канадською фірмою «Ньюбрідж» якраз і обіцяє щодо цього неабиякі зміни.

— Але нам знайомі вже, — зауважує Алевтина Удовичка, — назви багатьох зарубіжних компаній, котрі ледве не навипередки гарантують підписати наш вітчизняний зв'язок до «недосяжних» вершин. Про «Ньюбрідж» щось не доводилося чути...

— Справді, у нас працює чимало іноземних компаній зі світовим визнанням, і це добре. Але канадська, — пояснює Алевтина Удовичка, — не кваліфікується, як інші, себе рекламувати. Бо вона не сумнівається, що її розробками та обладнанням розважливі замовники обов'язково зацікавляться. Якщо вони кращі й вигідніші, то цього ніяк не перестрибнеш. Мало того, що «Ньюбрідж» пропонує універсальні системи зв'язку, здатні забезпечувати електронну передачу всіх видів інформації. Якість і надійність цих систем бездоганна, а вибагливий рівень їх сервісу — немінуча перевага, яку користувачі отримують «у нагороду». Однак це ще не все.

— Річ у тім, що в кожному конкретному випадку «Ньюбрідж» пропонує рішення, які зберігають і використовують уже наявні потужності та вкладені кошти й інвестиції, — продовжує Алевтина Удовичка. — Практично всі мережі зв'язку, створені раніше, служать і надалі, причому суміщаючись між собою без будь-яких проблем.

Для ясності додамо: є у нас телефонні мережі багатолітньої давності та, скажімо, сучасного кабельного телебачення. І не важливо, що різних типів — усіх їх обладнанням корпорації «Ньюбрідж» можна об'єднати і використовувати для справді новітніх, сучасних типів зв'язку. Як і не тільки задовольнятимуть геть усі потреби підприємств, державних установ або комерційних структур. Практично у кожній домівці чи квартирі можна буде скористатися поки що неймовірними для нас послугами. Матимемо доступ до найширшого спектра джерел інформації, починаючи з місцевих у мікро-районі, де мешкаємо або працюємо, і закінчуючи світовою мережею «Інтернет».

— Якщо й сприймається це як казка, — посміхається насамкінець Алевтина Удовичка, — то така, що вже найближчими роками може стати в Україні дійсністю. Залишається лише всім нам цього побажати.

Дніпропетровськ.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

У номер

✓ Кіровоград

3 посади зняли, а квартиру залишили...

Адміністративну справу проти заступника голови Олександрівської райдержадміністрації Віктора Присяжнюка, яку розглядали в Ленінському районному суді Кіровограда, без перебільшення можна назвати унікальною.

Справу було порушено за поданням управління боротьби з організованою злочинністю УМВС України в Кіровоградській області. В. Присяжнюк (він був 151-й у черзі на отримання житла), заступивши на посаду заступника голови Олександрівської райдержадміністрації із організаційно-кадрових питань, зміг одразу отримати двокімнатну квартиру загальною площею 64 квадратних метри.

Ленінський районний суд Кіровограда оштрафував Віктора Присяжнюка на 425 гривень «з подальшим звільненням з посади...»

✓ Вінниця

Коли мама міліціонер...

Працівники УМВС області щиро привітали підполковника міліції Лідію Скорик із 30-річчям служби в правоохоронних органах. Щоб навчатися у Саратовській школі міліції, вона, випускниця десятирічки, змушена була отримати окремий дозвіл тодішнього міністра внутрішніх справ Союзу. В училищі Лідія Василівна була першою слухачкою з України. Потім стала першою жінкою у формі офіцера міліції у рідному місті над Бугом.

Нині Л. Скорик обіймає посаду старшого інспектора управління боротьби з економічною злочинністю (до речі, в управлінні служать 142 жінки-офіцери).

✓ Севастополь

Красуням пасують погони

Серед 12 претенденток, які вийшли у фінал конкурсу «Красуня в погонах», перемогла 28-річна Світлана Овчинникова — радіотелефоніст, молодший сержант пожежної частини.

Вона виявилася неперевершеною у всіх конкурсних завданнях. Зуміла якнайкраще репрезентувати себе і свою службу.

Віце-«красунями в погонах» стали севастопольські пожежниця, старший лейтенант Ірина Білонова та єдина танцівниця рок-н-ролу, недавня абсолютна чемпіонка з триатлону Марина Нагорна.

✓ Рівне

Новинкою зустрічають ювілей

Напередодні свого сторіччя акціонерне товариство «Здолбунівський завод нестандартного обладнання» випустило нову стрічкову пілораму, яку випробовують в одному з цехів підприємства. Новинку збираються показати на щорічній виставці «Деревообробна промисловість України» у Києві, після чого, певно, замовників побільшає.

✓ Луганськ

На східному кордоні — без непорозуміння

Відбулося чергове засідання робочих груп з делімітації Державного кордону між Україною та Російською Федерацією. Місцем роботи не випадково було обрано Луганщину, яка межує відразу з трьома російськими областями, маючи найдовший кордон із сусідньою державою. Нині на карті вже узгоджено лінію Державного кордону на Лугансько-Ростовській, Донецько-Ростовській та інших ділянках довжиною понад 2 тисячі кілометрів. Тому відтепер практично виключено непорозуміння, що трапляються між сусідами через невизначеність «межі».

А сниться їй і гуркіт космодрому

Армія

(Початок на 1-й стор.)

Капітан Світлана Ковтун зізналася, що саме завдяки чоловікові прийшла в авіацію. Він був її наставником і натхненником. І те, що не вийшло у вчитель, втілила в льотне життя його учениця...

— Вступити до льотного училища було практично неможливо, — згадує командир вертольотної ланки Мі-8Т капітан Ковтун. — І навіть коли пройшла за конкурсом, курсанти-чоловіки стверджували, що жінці не місце в авіації. Чесно кажучи, потрапивши впер-

ше до кабіни вертольота, я розгубилася — стільки всіляких кнопочок та важелів! Думала, що все це «начиння» кабіни ніколи в житті не запам'ятаю. А з'ясувалося, усе не так уже й страшно.

Сьогодні на рахунок Світлани 800 льотних годин і 65 стрибків з парашутом. Вертолітниця стверджує, що літати значно приємніше, ніж стрибати, а злітати ліпше, ніж сидати, адже попереду — політ! Світлана не проти політати на бойовому літаку. Їй блакитна мрія — полетіти в космос! «Мені хочеться політати на всьому, що літає!» — каже вона. А

поки що місце її роботи — кабіна вертольота Мі-8Т. Капітан Ковтун перевозить транспортні вантажі та людей. Вона вся в небі, але серце її на землі, вдома, де на мамине повернення чекає восьмирічна Даша. Вона не раз літала зі Світланою у відрядження і в школі на традиційне запитання з профорієнтації «Ким ти хочеш стати?» намалювала вертоліт і підписала — «Я хочу бути льотчиком, щоб високо літати!»

У льотчиків є забобон — не можна фотографуватися перед польотом. У день нашої зустрічі з капітаном Ковтун польотів не було, і

вона люб'язно згодилася позувати в кабіні свого вертольота.

Ольга ВАУЛІНА.
Фото
Олександра КЛИМЕНКА.

У романтики
два рівних
є крила

Справедливість — його ремесло

Важко сказати, кого більше знають і поважають у Нікополі: підполковника міліції у відставці Якова Дрозда чи редактора відомої й шанованої газети «Кримінал. Факти. Версії»... Якова Дрозда. Відслуживши в органах правопорядку 22 роки, Яків Михайлович пішов на відпочинок з посади заступника начальника міської міліції. А журналістський вірою й правдою служить ось уже 32 роки. Але про ці професії, які він все своє життя суміщав і які стали його долею, Дрозд навіть не мріяв.

З дитинства хотів бути археологом. Але призвали його на флот, де доволі наліхався романтикою, відчував смак волі і сум за домівкою. Там-таки накопичився на нього хвиля натхнення, і потяглися «рука к перу, перо к бумаге». Писав до флотської газети про друзів-товаришів, їх нелегку ратну працю, мужність і стійкість. Романтика моря, творчий настрій, любов до слова приглушили пристрасть до розкопок і вічних польових досліджень.

Повернувшись через три роки на Донбас, звідки шахтаря Дрозда проводжали на флот, Яків вступив на фінфак. Навчався й писав, писав і навчався. Газетних публікацій з підписом «Я. Дрозд» студент чекав, як побачення. З тією лише різницею, що біля каси університету він стояв рідше, ніж біля каси редакції.

Філолога, який активно писав, після закінчення університету рекомендували на роботу в корпункт республіканської міліцейської газети.

— Перевірили у відповідних органах на надійність і лояльність до правлячого режиму, підготували документи, а тут корпункт прикрили. Так за волею долі я став заступником командира мотодивізіону оперполку міліції.

В голосі Якова Михайловича не відчувається образи, не чути й ноток жалю. А чого шкодувати, якщо офіцер усе життя із задоволенням носив одночасно пістолет у кобурі і ручку з блоком у кишені.

Але одна справа писати до газети, а інша — редагувати її. Як істинний журналіст, Яків Михайлович мріяв про жезл редактора.

Знову-таки за волею долі, за активної підтримки начальника міської міліції Миколи Шаховала Дрозд у 1990-му зареєстрував — першу в Україні! — регіональну міліцейську газету. Нікопольські стражі правопорядку обзавелися своїм друкова-

ним виданням. Такого «розгулу» гласності й демократії у нас раніше не спостерігалось.

У той час проблеми з випуском газети не було: трубний гігант виділяв кошти на папір, феросплавний завод оплатив друкарські витрати. Обов'язки: і швець, і жнець, і на луду греч — узяв на себе Дрозд. Редагував, писав, читав матеріали у вільний від служби час.

Так на громадських засадах працює й зараз. Співробітники на ставках, а він...

Він, йдучи у відставку, заснував «Кримінал. Факти. Версії» — наступниці своїх попередніх дітищ, що тихо зійшли з інформаційного поля з причини безгрошів'я. Вклав у нову газету всі свої особисті заощадження. За короткий час вона стала самоокупною при трьох тисячах тиражу. Зараз її читають у п'яти тисячах сімей області.

— Співробітникам платимо зарплату, а собі виділюю оклад, коли твердо станемо на ноги, — каже Яків Михайлович.

Знайдиш ще такого безсрібника, чуйного до чужого болю, професіонала, який не уявляє життя без рядка в газеті. У найближчому майбутньому, запевняє редактор, «Кримінал...» розповсюджуватиметься і в сусідніх регіонах. Не на восьми, а на 12 сторінках. Добре, що творчі зв'язки з колегами міцні.

У Нікополі, де Дрозд з 1977-го, цю зовсім не схожу на військовий людину знає багато хто. І всі дивуються: як він з таким добрим характером, інтелігентними манерами служив у міліції? Є там, на шасть, і такі. До нього направляють знайомі й друзі. «Іди до Михайловича, він вислухає й допоможе», — казали нікопольці.

А Михайлович був не лише чуйним і добродушним. Коли з колегами затримував озброєного бандита, який убив таксиста, коли захищав подружжя від хулігана, коли розкривав економічні злочини — тоді Дрозд ставав жорстким, хитрим, рішучим. З вовками жити — по-вовчому вити.

І що ж, резонно помітити читач, півстоліття чоловік ганявся за злочинцями і писав до газети? А сім'я, осередок суспільства, віддушина і тиха гавань? Є сім'я. З дружиною виховав Яків Михайлович двох чарівних дочок, допомагає підняти на ноги онуків.

І хто знає, можливо, будуть вони, як дід, старанно працювати за однією спеціальністю, а палко любити іншу професію, яка стане життєвим хобі.

— Якщо так, — погоджується Яків Михайлович, — тоді подорожувати їм втру...

Іван ІЛІЯШ.

Дніпропетровська область.

У комерсантів розігрався апетит...

Доведені до відчаю атомники підштовхнули уряд до активних пошуків винних у безгрошів'ї енергетики. Передбачено навіть висадити податковий десант у регіонах для з'ясування стосунків з енергоборжниками. Проте Київ сам відповів аж ніяк не на всі запитання.

У передстрайковому напруженні останніх тижнів «забутими» опинилися ті, хто розподіляє доходи між учасниками українського енергоринок. А отже, безпосередньо впливає на фінансовий добробут генеруючих підприємств. Червнева постановка Кабміну за № 811 нібито дала право державним чиновникам спрямовувати грошові потоки всередині стратегічної галузі через єдиний розподільний рахунок. Указ Президента «Про розрахунки за електричну енергію» може закріпити принцип адміністративного регулювання. Фахівці мають сумніви в тому, що принцип централізованого розподілу коштів допоможе фінансовому оздоровленню генерації.

Принцип цей передбачає: всі виробники електроенергії постачають свою продукцію на енергоринок. Гроші від споживачів енергії надходять на розподільний рахунок. Звідси (бути́мо в справедливій пропорції) кошти йдуть в генерацію. Трансформація поняття «справедливість» цілком очевидна в цифрах зі «Звітів про розрахунки за відпущену е-

нергії» НЕК «Укренерго».

1998-го, коли почав діяти принцип справедливого розподілу, звіти відбили таке співвідношення. Українським енергогенеруючим компаніям у середньому переказали по 4,1 гривні «живих» грошей на мегават. Атомникам — по 3,6. Тим, хто займався перетоками російської енергії, «пошастило» більше за інших — удвічі. Вони заробили на кожному МВт/год по 7,9 «живої» гривні. Можливо, енергія з Росії була більш електричною?

Принципний в апетиті комерсантам не відмовиш. Згідно з оперативним звітом за грудень 1998 року, посередники під час продажу через енергоринок електроенергії зовнішніх перетоків отримували 12,8 гривні на 1 МВт. У тому самому місяці українські виробники енергії заробили по 3,9 грн. Атомники — по 2,97 грн. на 1 МВт/год.

Уже в січні 1999 року оперативні дані про розрахунки за електроенергію зафіксували нові цифри. Перерахунки на 1 МВт/год становили: українським генеруючим компаніям — 2,8 грн., комерційним посередникам — 146,8 грн.

Недоотримані генерацією «живі» гроші — це невилучена зарплата, зокрема й атомникам. Хто пояснить їм принципи справедливого розподілу коштів? Українським генеруючим компаніям, довкола

яких нагнітається соціальна напруженість, небайдуже, за що вони розплачуються.

Ось одна з версій. 29 грудня 1998 року тодішній міністр енергетики О. Шеберстов і заступник міністра фінансів П. Германчук підписали Протокол переговорів з головою правління РАТ «ЕЕС Росії» А. Чубайсом. Вони завізували зазначену в документі суму заборгованості українських фірм за російську енергію — майже 135 мільйонів доларів США.

Енергоринок наприкінці 1998 року заборгував фірмам-посередникам близько 50 мільйонів доларів. Де осіли майже 80 мільйонів, якщо пан Чубайс про них нічого не знав, а зовнішній борг України не зменшувався? Куди поділися справедливо розподілені із загальної «скарбнички» гроші? Важко докоряти членам енергоринок, котрі не поспішають переказувати зароблене на єдиний рахунок. Чи є гарантія того, що гроші повернуться зарплатою співробітникам?

Легко зрозуміти тих, хто розпоряджається розподільним рахунком і незадоволений непокірними. Контроль за фінансовими «перетоками» — потужний важіль впливу. Проте чи не перекине він своєю дивною вибірковою логікою кимсь виробникам електроенергії?

Енергетики не стукують касками. Але тиша буває лиховісною.

Віктор ГУНЬКО.

Вона вся в небі, але серце її — на землі...

Відкрите акціонерне товариство «Шепетівкагаз» повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів ВАТ, які відбудуться 15 травня 1999 року о 10.00 за адресою: м. Шепетівка, вул. Економічна, 29, актовий зал. Реєстрація учасників зборів з 8.00 до 9.30.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ, спостережної ради, ревізійної комісії за звітний період.
 2. Про використання прибутку за 1998 рік та виплата дивідендів за 1998 рік.
 3. Збільшення статутного фонду товариства в зв'язку з індексацією основних фондів.
 4. Затвердження змін до статуту та інших внутрішніх положень товариства.
- Для реєстрації учасникам загальних зборів необхідно мати при собі документ, який засвідчує особу.
- Уповноваженим представником акціонерів необхідно при реєстрації подати довіреність, оформлену за встановленим порядком, та документ, що засвідчує особу.

Довідки за тел.: (03840) 581-33, 561-15.

Правління ВАТ «Шепетівкагаз»:

Арбітражний суд Івано-Франківської області порушив справи про банкрутство:

- спілки селян імені С. Левка (285311, Івано-Франківська область, Снятинський район, с. Вовчківці; р/р 26007200074001 у Снятинському АК АПБ «Україна»);
- філіалу редакції «Від Дністра до Карпат» (285300, Івано-Франківська область, Снятин, вул. Шевченка, 2; р/р 26003200067001 у Снятинському АК АПБ «Україна»);
- виробничо-комерційної фірми «Дует» (285300, Івано-Франківська область, Снятин, вул. Стефаника, 5/13; р/р 260093014 у Снятинському відділенні Ощадбанку № 6348);
- приватного підприємства «Черемош» (285324, Івано-Франківська область, Снятинський район, с. Княже; р/р 2600330118 у Снятинському відділенні Ощадбанку № 6348);
- спілки селян «Світланок» (285308, Івано-Франківська область, Снятинський район, с. Кулаківці; р/р 25107700300002 у Снятинському АК АПБ «Україна»);
- приватного підприємства «Круг» (285311, Івано-Франківська область, Снятинський район, с. Ореліць; р/р 25100716800021 у Снятинському АК АПБ «Україна»);
- фірми «Алькор» (285326, Івано-Франківська область, Снятинський район, с. Джурів; р/р 26007200159001 у Снятинському відділенні АК АПБ «Україна»);
- агровирми «Достаток» (285316, Івано-Франківська область, Снятинський район, с. Троїця; р/р 26004200141001 у Снятинському відділенні АК АПБ «Україна»);
- МП «Обрій-2» (285314, Івано-Франківська область, Снятинський район, смт Заболотів; р/р 26004200174001 у Снятинському відділенні АК АПБ «Україна»).

Петенції кредиторів і заяви санаторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Харьковской области (310022, Харьков, пл. Свободы, 5, Госпром, 8-й подъезд) возбудил дело № 533/7-11 о банкротстве общества с ограниченной ответственностью «Интербайк». Юридический адрес: Харьков, Червонозаводской район, ул. Ковалова, 109; т/с 26007198029001 в ХФ КБ «Приватбанк», МФО 351533.

Петензии кредиторов принимаются в течение месяца с момента публикации объявления.

30 апреля 1999 г. в 14.00 состоится общее собрание акционеров **ОАО «Кутейниковский комбинат хлебопродуктов»** по адресу: 343650, Донецкая обл., Амвросиевский р-н, пгт Кутейниково, ул. Лермонтова, 1. Регистрация акционеров с 11.00.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности ОАО за 1998 год. Основные направления развития на 1999 г.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Избрание председателя правления.
4. Избрание органов управления обществом.
5. О прибыли за 1998 год, распределение плановой прибыли на 1999 год.
7. Разное.

Для участия в собрании акционерам иметь при себе паспорт или доверенность (для представителей акционеров).

Правление ОАО «Кутейниковский КХП»

Арбітражний суд Кіровоградської області (316022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу про банкрутство № 05-01/1642/9-121 малого приватного підприємства «Світлана» (Кіровоградська область, м. Долинська, вул. Нова, 104, кв.34; р/р 26003200185001 у Долинському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 323066, і. к. 03372003).

Петенції кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ТОВ «Ексім», код ЗКПО 19025362, р/р 26002574 в АКБ «Перкомбанк» Києва, МФО 321712, повідомляє про свою ліквідацію. Петенції приймають протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 253186, Київ, вул. Антонова, 2/32, корп. 1, кв. 37, тел. (044) 276-68-29.

В связи с утерей считать недействительным свидетельство о регистрации плательщика НДС № 03606987, выданное МПФ «Промис, Лтд.» ГНА в Днепропетровском районе Днепропетровска 03.07.97.

Свідоцтво про реєстрацію платника податку на додану вартість № 03692065, індивідуальний номер 219256604205, видане ПМП «Консул» Магдалинівською ДПІ Дніпропетровської області, вважати недейсним.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 5/217-Б про банкрутство Лещівської райспоживспілки (281450, смт Лещів, Хмельницької обл., вул. 50-річчя Жовтня, 14, р/р 460410 у філії АКБ «Поділля», смт Лещів, МФО 315519, код 01771107).

Кредиторам звертатися протягом місяця до арбітражного суду.

Арбітражний суд Одеської області (270032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) порушив справу № 7793/2 про банкрутство комерційної фірми «Аукціон» (272630, м. Ізмаїл, Одеської обл., пр. Суворова, 20, р/р 26008200612001 в АПБ «Україна» м. Ізмаїл, МФО 328470, код 01286669).

Кредиторам звертатися протягом місяця до арбітражного суду.

Арбітражний суд Житомирської області (262000, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 5/47 «Б» про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «ІГЛС ЛТД» м. Житомира.

Юридична адреса: 262025, м. Житомир, вул. Мануїльського, 3-а, кв. 16, р/р 260080052, код 20400109 в Житомирській філії «Західно-Українського комерційного банку».

Петенції кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Луганской области возбуждено дело № 9/137 Б о банкротстве Общества с ограниченной ответственностью «Мустанг» (г. Луганск, ул. Линия, 16, д. 36, кв. 77; р/с 2600106000067 в ЛФ Правэкс-Банк г. Луганска, МФО 304519, код 24181455).

Письменные заявления с имущественными требованиями к должнику принимаются в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 348000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а, Арбитражный суд Луганской области.

Арбітражний суд Житомирської обл. (262014, м. Житомир, вул. Мала Бердичівська, 25) за позовом Чуднівської МДПУ порушив справу про банкрутство МПП «Агроконтакт», Житомирська обл., Чуднівський р-н, с. Вільшанка, р/р 26000042000243001 в Чуднівському від. АК АПБ «Україна», МФО 311302, код 24700498, справа № 5/58«Б»/699.

Петенції кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Одесской области (Одесса, пр. Шевченко, 4) возбудил дело № 4219/2Б о банкротстве РАКП «Вильна Украина», Одесская область, Татарбунарский район, с. Глубокое, ул. Октябрьская, 56, р/с 26005200524001 в Татарбунарском отделении АК АПБ «Украина», МФО 328555, код 21030057.

Имущественные требования кредиторов и возможных санаторов подаются в Арбитражный суд в месячный срок с момента опубликования.

Арбітражний суд Житомирської області, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 5/272«Б»/235 про банкрутство багатопрофільного приватного підприємства фірми «ДМВ», м. Житомир, пров. 4-й Піонерський, 6, МФО 311012, р/р 26002200421001 в ОПЕРВ Житомирської дирекції АК АПБ «Україна».

Петенції кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, пл. Незалежності, 1) порушив справу № 4/339-Б про банкрутство Теофіпольського заводу продовольчих товарів, Хмельницька обл., Теофіпольський р-н, смт Базалія, р/р 26005200060001 в Теофіпольському філіалі АК АПБ «Україна», МФО 315212, ЗКПО 01197737.

Петенції кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Правління ВАТ «Кам'янець-Подільська тютюнова фабрика»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 7 травня 1999 року о 10 годині за адресою: м. Кам'янець-Подільський, вул. Крип'якевича, 3.

Порядок денний

1. Звіт правління ВАТ «Кам'янець-Подільська тютюнова фабрика» про результати діяльності у 1998 році. Основні напрями діяльності на 1999 рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Затвердження річного балансу за 1998 рік.
4. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності у 1998 році.
5. Затвердження нової редакції статуту ВАТ.
6. Про створення дочірніх підприємств. Затвердження статутів дочірніх підприємств.
7. Різне.

тел./ факс гпн gosigox 8 (03849) 3-97-48.

Правління ВАТ.

Арбітражний суд Львівської області (Львів, вул. Личаківська, 81) за заявою Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області порушив справи про визнання банкрутом:

№ 2/1105-7/395 від 11.11.98 р., фірми «Мірс» ЛТД (292310, Львівська обл., Жовква, вул. Л. Українки, 1; р/р 2600630127 у Жовківському відділенні Ощадбанку);

№ 2/1104-7/396 від 11.11.98 р., фірми «Галасервіс» ЛТД (292310, Львівська обл., Жовква, вул. Дарвіна, 56 (відомості про розрахунковий рахунок відсутні);

№ 2/1105-7/397 від 11.11.98 р., товариства з обмеженою відповідальністю «Агромаш-Імпекс» (292310, Львівська обл., Жовква, вул. В. Стуса, 11; р/р 00467222 у КБ «Дністер» Львова);

№ 2/1101-23/388 від 16.11.98 р., МП «Лідер» (292310, Львівська обл., Жовква, вул. Дорошенка, 9 (відомості про розрахунковий рахунок відсутні).

Петенції кредиторів приймають у місячний термін.

Арбітражний суд Львівської області (Львів, вул. Личаківська, 81) за заявою Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області порушив справи про визнання банкрутом:

№ 2/1102-23/389 від 16.11.98 р., ТзОВ виробничо-торгівельного підприємства «Скарб» (Львівська область, Жовківський район, м. Дубляни, вул. Вокзальна, 4; р/р 26005301134 в обласному управлінні Ощадного банку Львова);

№ 2/1184-7/426 від 30.11.98 р., ТзОВ інвестиційно-інноваційно-комерційної компанії «Версія» (Львівська область, Жовківський район, с. Ситихів, вул. Ситихівська, 91; р/р 260090235 у ЛФ АКБ «Києвопечерський», МФО 325246, Львів, вул. Коперника, 4;).

Петенції кредиторів приймають у місячний термін.

Арбитражный суд АР Крым возбудил дела о банкротстве: МЧП «Каран» (334902, АР Крым, Армянск, 2-й мик-н, д. 32; ОКПО 20704708, р/с 26007301901789 в ПИБ Армянска, МФО 324407); МКП «Благовест» (334902, Армянск, ул. Иванищева, 15; ОКПО 16327186, р/с 26000301390175 в ПИБ Армянска, МФО 324407).

Петензии кредиторов и заявления санаторов подавать в Арбитражный суд (Симферополь, ул. К. Маркса, 18) в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд АР Крым (333000, Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 2-8/2102 с заявлением Акционерного коммерческого банка «Таврия» о признании банкрутом малого предприятия «Альбина».

Юридический адрес: 334882, Судак, ул. Айвазовская, д. 5. Банковские реквизиты: р/с 26007131130065 в Судакском филиале АКБ «Таврия», МФО 324883.

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Херсонской области (325000, Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дело № 5/91-Б с заявлением Акционерного коммерческого банка «Таврия» о признании банкрутом ООО «Производственно-коммерческая фирма «Ягуар».

Юридический адрес: 325000, Херсон, Днепропетровский р-н, ул. Сивашская, д. 15. Банковские реквизиты: р/с 260041144 в Херсонской областной дирекции АППБ «Аваль», МФО 352093, код ОКПО 21310147.

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 2-2/1733 о признании банкрутом АОЗТ «Крымпотребсоюз», г. Симферополь, ул. Самокиша, 30; р/с 2600531467 в Центральном районном отделении № 8215 Государственного коммерческого сберегательного банка Украины, МФО 384232, ОКПО 22230806.

Петензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою державної податкової інспекції у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 9/49 Б про визнання ТОВ «Стімс» банкрутом (юридична адреса: м. Київ, вул. Ілліча, 5, кв. 60), р/р 1467310, валютний рахунок 1109736 в АКБ «Еталон», МФО 322304.

Петенції можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою державної податкової інспекції у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 3/112 про визнання ТОВ «Антекс» банкрутом (юридична адреса: м. Київ, вул. Вереснева, 18/20, кв. 124), р/р 1467547 в АКБ «Таврія» (Дніпровська філія), МФО 320456.

Петенції можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

✓ Одеса

Взує «Імперія». Й недорого

У селищі Олександрівка, що примикає до портового Іллічівська, відкрито нову взуттєву фабрику. Виробничий корпус та управлінський офіс спорудило й по-сучасному оснастило СП «Імперія». Підприємство, де працюватиме 250 майстрів, щодня випускатиме тисячу пар взуття. Оскільки кваліфікованих кадрів на місці виявилось обмаль, то запросили працівників Миколаївської взуттєвої фабрики, де обсяги виробництва істотно скоротилися. Людей забезпечили житлом, гарантують добрі заробітки.

✓ Полтава

До весни обнова — програма нова

Цільову програму забезпечення весняно-польових робіт матеріально-технічними та фінансовими ресурсами затверджено на п'ятій сесії Полтавської облради. Депутати відзначили, що її прийняття стане якщо і не проривом рослинництва із занепаду, то, принаймні, має запобігти подальшому падінню. Проте реанімація галузі загалом досить проблематична, передусім вже з огляду на брак коштів. Тільки для посівної потрібно десь «нашкребти» майже 225 мільйонів гривень, із них більш як 87 мільйонів мають «знайти» самі КСП. За суцільної бідності це просто нереально. А відтак, під загрозою може опинитись увесь технологічний ланцюг: придбання щонайменше 48 тисяч тонн дизельного пального і 22 тисяч тонн бензину, 30,5 тисячі тонн мінеральних добрив, засобів захисту рослин, садивного матеріалу, запасних частин і агрегатів. Готовність машинно-тракторного парку області ледь перевищує 60 відсотків.

✓ Хмельницький

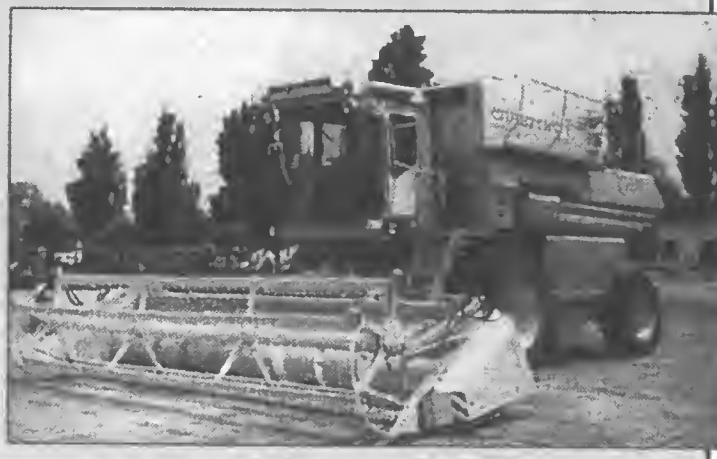
У кругосвітню подорож... навколо господарства

Колегія Хмельницької обласної державної адміністрації розглянула питання підготовки до весняно-польових робіт у Старосинявському районі. За останні кілька років господарства району удвічі зменшили обсяги сільськогосподарського виробництва. Навіть ті КСП, які свого часу славилися в області високими результатами у тваринництві, виробництві цукрових буряків, тепер стали банкрутами. Майно та матеріальні ресурси розкрадаються, родючі землі заростають бур'янами, а голови КСП керують... з автомобілів. Окремі навіть з них не вилазять і ночами, наїжджають за місяць... більш як по 50 тисяч кілометрів. Це ж треба так умуудитися — зробити кругосвітню подорож навколо одного господарства!

✓ Херсон

Були б гроші — комбайни зробимо

Іноземних комбайнів ми більше не купуватимемо, заявив Президент України Леонід Кучма під час відвідання ЗАТ «Херсонські комбайни». 100 зернозбиральних «Славутичів» підприємство планує випустити ще до кінця, 300 — до кінця року. За умови належного фінансування. Нині херсонським комбайнобудівникам надійшло лише 7 млн. грн. за потреби 120 млн.

Редактор номера Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ. Анатолій ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора). Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДА.

- ♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- ♦ Рукописів не повертаємо.
- ♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Трактор з вертикальним злетом? Без проблем!

Досвід

Чим нині обробляють селяни безмежні вітчизняні лани — гектарів-бо менше не стало? Звичайно, не волами. На Кіровоградщині одні «викручуються» за рахунок «спрощення» агротехніки, зменшуючи кількість технічних операцій, інші навчилися організовувати дво- і навіть тризмінну роботу наявних тракторів. Так, в КСП імені Шевченка два роки тому змогли виконати всю осінню оранку чотирма скромними «Білорусами»! Рятівників було мало не «загнано», але такою ціною вдалося виростити рекордний врожай, за який потім і «Білоруси» відновили, і ланку потужних Т-150 капітально відремонтували.

Ось коли розмова торкається ремонту цих харківських машин, керівники господарств починають чухати потилиці. Чимало переваг мають біло-зелені ХТЗ, але все перекреслюється слабким «серцем» богатира. За інтенсивної експлуатації (а в ретельного господаря вона завжди така) двигуна СМД-60 вистачає на чотири-п'ять місяців.

Прочули про це на Олександрійському авторемонтному заводі, який свого часу перебрив МАЗи для половини України, і спробували встановити під тракторний капот добре відому МАЗівську «шістку» ЯМЗ-236. Влізла — і колісний трактор жваво побіг по території заводу. Приміряли «вісімку» ЯМЗ-238 — капот теж вдалося закрити, й агрегат

поїхав ще хутчіше. Так розпочалася на авторемонтному нове, тракторна, ера. Оскільки вантажівки сімейства МАЗ-500 нині експлуатують мало, в головному цеху вишикувалися в чергу гусеничні і колісні трактори. Генерація моторів ЯМЗ-236—238 поступово виходить з ужитку. Самоскиди мало кому потрібні, магистральні перевезення здійснюють іноземні траки і трейлери, тож вільних непотрібних моторів гуляє по країні чимало. Селяни охоче скуповують їх і привозять разом зі своїми «мертвими» Т-150 на «авторем».

Олександрійський авторемонтний завод — одне з тих підприємств, які, намагаючися вижити, допомагають врятуватись іншим. Що голіший, то мудріший — наро-

дилось колись в народі. Обладнати трактор системою вертикального злету тут ще не навчилися, але якщо цю ідею з фольклору потрібно буде перенести в життя — інженери візьмуться і зроблять.

Ігор ШИРОКУН.

Кіровоградська область.

Технічний переділ

Державні МТС ефективнішими за комерційні не стануть

Проблема

Цілком вірогідно, ще до жнив-99 велика кількість сільськогосподарської техніки змінить господаря: перестане бути приватною і набуде статусу державної власності. Згідно з постановою Кабміну сільгоспзагребати, закуплені під гарантії уряду, за які бізнесові структури не розраховуються вчасно, керівництво країни планує виділити і укомплектувати ними новостворювані державні МТС.

Передісторія технічних пристрасей така: з метою забезпечення землеробів продуктивними «Кейсами», «Нью Холландами» та «Джон Дірами» свого часу вітчизняні підприємницькі структури завезли їх з-за кордону. Трактори і комбайни купували під гарантії уряду. Не багато не мало — на 384 млн. доларів. Лише зернозбиральних агрегатів під державні гарантії було придбано більш як тисячу. Бізнесмени, котрих Кабмін обрав рятівниками села від технічної кризи, не барилися: під власним дахом створювали здебільшого МТСи. Ця техніка жниувала і орала на ланах за відсоток врожаю. Частка зібраної сільгосппродукції надходила до державних засіків у вигляді розрахунку за придбані агрегати.

Останнім часом державницькі структури дедалі частіше звинувачують комерційні, що бізнесмени віддавали борг врожаєм аж ніяк не поспішають. Техніка, мовляв, працює на процвітання підприємств, а тягар розрахунків за неї з іноземними фірмами несе бюджет країни. Звідси й вищезгадана постанова.

Налякані таким поворотом бізнесмени-аграрники вирішили лобювати власні інтереси згуртувавшись. А тому зібралися на загальні збори асоціації «Укргротехіндустрія» (вона їхню позицію й відстоюватиме) в приміщенні банку «Україна». На запитання про нерозрахунки підприємці висунули одразу декілька контраргументів. Окрім суцільної державної кризи загалом, і на селі зокрема, низьких польових диві-

дендів останніх років, що мало сприяють швидкому погашенню заборгованостей, комерсанти нарікали на неповернення їм 20% ПДВ за експорт сільгосппродукції, помітне здешевлення зернових упродовж торішнього сезону та свавілля голів обл- та райдержадміністрацій, які усе вирощене забирали передусім за регіональними контрактами, і для розрахунків за агрегати врожаю вже не вистачало.

За словами президента концерну «Віадук» Сергія Володіна, їхня компанія отримала іноземної техніки на 80 млн. доларів. Агрегати ці об'єднали в 40 МТС, які працюють в 19 областях. 250 «Джон Дірів» позаторік намолотили 1 мільйон тонн зерна. Ще 750 тисяч — торік. У той самий час за американські кораблі лавів концерн все ще не розраховувався: за розпорядженням місцевих органів влади збіжжя відійшло до регіональних засіків.

На думку президента асоціації «Укргротехіндустрія» народного депутата Віктора Суслова, технічні перерозподіл — не вихід. Державні МТС ефективнішими за комерційні не стануть, а ось відлагоджену схему обслуговування та ремонту складних агрегатів буде втрачено. Забезпечення пально-мастильними матеріалами державних МТС вимагатиме додаткових бюджетних витрат. «Укргротехіндустрія» підготувала подання до уряду, за яким пропонується пролонгувати наявну заборгованість за техніку до завершення польових робіт сезону-99.

Галина КВІТКА.

Спорт

«Шахтар» виходить уперед і зміцнює сили

Футбол. Чемпіонат України. 18-й тур: «Прикарпаття» — «Шахтар» — 1:3. 12 000 глядачів. Ковальчук, 52 — Попов, 6, Штолцерс, 26, Нагорняк, 64.

Уболівальники, які заповнили всі трибуни стадіону «Рух», очікували від «Прикарпаття» дива у матчі з одним з лідерів чемпіонату. Та гірники швидким голом Попова одразу натякнули: даремно аутсайдер сподівається виправити своє турнірне становище їхнім коштом. Іванофранківці спробували заперечити, але одразу їх поставив на місце Штолцерс. Господарям пощастило забити гол, та «Шахтар» не залишив його без відповіді.

Гірники після цієї перемоги очолили турнірну таблицю. І посилили свій склад відомим російським футболістом Олексієм Бахаревином, який раніше грав за «Ладу» (Тольятті), «Спартак» (Москва) і «Ротор» (Волгоград). Його дебют у українському чемпіонаті, можливо, відбудеться у матчі «Шахтаря» із запорізьким «Металургом».

До речі, наступної неділі цей клуб на гр. з «Дніпром» введе новий головний тренер — Мирон Маркевич, який замінив Олександра Штеліна.

У Віти заберуть медаль

Так, так, у Віти Павлиш. Після перемоги на чемпіонаті світу зі штовхання ядра нашу спортсменку спершу запросили на п'єдестал пошани, де вручили золоту медаль, а потім на допінг-контроль. В її крові виявлено станозолон, заборонений для приймання. У пояснювальній записці Віта не приховувала, що перед змаганнями пройшла курс лікування, і назвала ліки, які вживала. Можливо, саме вони й містили заборонений препарат.

Виконком ФЛАУ дискваліфікував Віту Павлиш на два роки. Чи залишатиме їй медаль, вирішуватимуть члени ІААФ. Ніхто не має сумніву, що Віті доведеться віддати нагороду. А шкода, що ані тренери, ані лікарі нашої команди не стежать за тим, чим лікуються спортсмени перед відповідальними змаганнями. Адже таке вже було з Багачем. Невже з того випадку не зроблено жодних висновків?

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.rel.com

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 211447.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 211448. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0